

ΕΙΣ ΤΟΝ ΡΑΖΗ Η ΚΑΤΣΙΜΟΔΑ

Barcarolla

Μακριά ἀπὸ τὸ σχολεῖο σου
Οὐοι φεύγουν μὲ σπουδὴ
Γιατὶ πήρες στὸ λαιμό σου
Τοῦ Γαγάνη τὸ παιδί.
Ποῦ ἐτίναξε τὰ κῶλα
— Έγια λέσσα, ἔγια μόλα! —
Απ' τὸ ξύλο, Κατσιμόδα!

Πρότυπον σχολειοῦ θὰ μείνῃ
Τὸ κλεινό σου τὸ σχολεῖο
Καὶ σιγὰ - σιγὰ θὰ γείνῃ
Τῶν παιδιῶν τὸ μακελεῖο.
Οταν σένα θάχουν δῆλα
— Έγια λέσσα, ἔγια μόλα! —
Δάσκαλο, κύρ Κατσιμόδα!

Αν διδάσκαλον τοῦ Γένους.
Σὲ θαρρεῖ δ Θοδωρῆς,
Μετὰ τόσους δὲ ἐπαίνους
Αφοβα καὶ σὺ μπορεῖς
Τόρα πειά νὰ ρίχνῃς φόλα
— Έγια λέσσα, ἔγια μόλα! —
Στὰ παιδιά, κύρ Κατσιμόδα!

Μὲ τὸ καρεκλόξυλό σου
Ἐμπα μὲσ' στὴν φυλακή,
Τὴν καινούρια μέθοδό σου
Νὰ διδάξῃς καὶ ἔκει,
Μὴ αἴρεισαι δῆλα κι' δῆλα!
— Έγια λέσσα, ἔγια μόλα! —
Εἰς τὸ φρέσκο, Κατσιμόδα!

Μαύρος Τάτος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὴν ἰδούμαδα σύτην δὲν ἐτραχέν τὰ βελάσματα τοῦ Λαγιαρκοῦ τὰς καταρύτους δύνας τοῦ ἀργυροδίνου Πίλιστοῦ, καὶ τοῦτο ἥρχισε ν' ἀνησυχῇ πολὺ τοὺς ἐνδιαφερομένους οἱ μὲν ἔλεγον, ὅτι κατεβροχθίσθη ὄλόκληρον ὑπὸ τῶν ἐπιδραμόντων ἀπειροπληθῶν γαλατάδων, οἱ δὲ, ὅτι ἐκλείσθη εἰς τὸ μανδρὶ μέχρις οὐδὲ κύριός του «μακαριώτηρ δὲ τῆς γνωστῆς τυν γραμματικῆς καὶ κρετικῆς δεινότητος» τοὺς ἐπιτιθέντας κατ' αὐτοῦ. Ήμεῖς δέ τοι μάραθομεν ἐκ θετικῆς πηγῆς, ὅτι ὁ κ. Παπαλεξανδρῆς φυλάσσει τὸ ἔθνικὸν του αὐτὸ δρᾶμα — μελόδρυμο, κωμῳδίαν, σκηνάς, παρασκήνια, καὶ ὅπως δῆλως θέλετε — διὰ νὰ τὸ παρουσιασθῇ, ἔθνικωτερον, ἀντικκειμένων τὴν ὄργηστραν δι' ἔγχωρῶν ὄργανων.

Πολλοὶ Χριστιανοὶ διεμάρτυρίθησαν ἐνώπιον τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ' ἐζήτησαν ν' ἀλλάξουν τὸ θρήσκευμά των δικτεινόμενοι δτι, προκειμένου νὰ τρώγουν ἐν τῷ «Πρω-μαστιγόφρονος».

δείσω» καθ' ἐκάστην Λαγιαρκή, προτιμοῦν τὸ πιλάφι τοῦ Μωάμεθανικοῦ Πχροδείσου!

Τὶ φαντάζεσθε, δτι ἔγραψαν εἰς ἀπάντησιν τῆς ἐν τῷ παρελθόντι ἡμῶν φύλλω ἐπικρίσεως; «Οτι «έπρεπε νὰ ἐπικριθῇ ὁ φιλόπονος συγγραφεὺς ὃχι δι' δέσκ ἔγραψεν, ἀλλὰ δι' δέσκ δὲν ἔγραψεν!!!» Ο χύτουργὸς τοῦ ἀνωτέρω κριτικωτάτου μαργαρίτων θ' ἀγνοεῖ, δτι ὁ κ. Παπαλεξανδρῆς δίδει ἐν ἐκατόφραγκον ὡς ἀμοιβὴν εἰς ἐκεῖνον, ὁ ὅποιος θ' ἀνακαλύψῃ καὶ ἐνα μόνον στίχῳ ίδικόν του ἐν τῷ ἔθνικῷ αὐτῷ κυκεῶντι!

Τὸ βεβαιότερον δέμας εἶνε δτι, ἀν μέχρι τοῦδε εἶχαμεν τὴν Άλεξανδρινὴν σχολὴν τώρα δὲ μετὰ τὴν συγγραφὴν τοῦ Λαγιαρκοῦ ἔχομεν καὶ τὴν Παπαλεξανδρινὴν.

Σπουδαία εἰδοποίησις:

Εἰς προσεχὲς ἡμῶν φύλλον θὰ δημοσιεύσωμεν δρᾶμα ἐθνικώτατον: «Τὸ κακορέται», ούτινος τὴν παράστασιν ἀνέλαβεν ὁ κ. Αρηιωτάκης προτακλέσας καὶ εἰδεκαὶς ἡθοποιοῦς ἐκ Λοιδωρικίου.

(1) οὐοί θῆται ρυμός:

ΑΚΟΥΣΕ Κ. ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥ

(Καὶ ἀλλη στυγερὰ αυκοφαντία, κατὰ τὸν κ. Κανελίδην).

Ἐφ' δέσον ἐρευνᾶται τὸ ἐζήτημα τοῦ καρεκλοξύλου ὡς μέσου πρὸς διάδοσιν τῶν γραμμάτων καὶ αὖξησιν τοῦ χώρου τῶν νεκροταφείων, ἐπὶ τοσοῦτον νέοι ἀνακαλύπτονται ἀθλοὶ τοῦ δασκάλου Π. Ραζῆ. Σήμερον ἀκρεσθῆτε εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ δευτέρου καὶ... ἐπεται συνέχεια.

Κατὰ τὸ ἔτος 1883 ἐν τῷ σχολεῖῳ τοῦ Π. Ραζῆ ὁμαθήτευε ταχαίπωρον παιδίον ὀνομαζόμενον Κωνσταντίνος Παναγιωτόπουλος, τὸ ὅποῖον μίαν ἡμέραν — τὴν 2. ἀν δὲν ἀπατώμεθι, Ιουνίου — λαβὼν ἐκ τοῦ αὐχένος ὁ ἀγοτος δάσκαλος τὸ ἔσυρε χαμαὶ καὶ τὸ ἔδειρε ἀνηλεῶς καὶ ἀνοικτειρομόνως διὰ γρόνθων καὶ λακτισμάτων. Τὸ καρεκλόξυλον δὲν εἶχεν ἔτι ἀνακαλυψθῆ.

Ο δυστυχῆς μαθητῆς μεταφερθεὶς ἐν κακίστῃ καταστάσει εἰς τὸν οίκον του ἐνέπνευσεν τοιαύτην φρίκην καὶ συγκίνησιν εἰς τὴν μητέρα, ὥστε ἐξῆλθεν κύτη σγεδὸν παράφρων, κρατοῦσα τὸ μωλωπισμένον τέκνον της εἰς τὰς σγκάλας αὐτῆς, καὶ μετέβη κατωθεῖν τοῦ συκολείου τοῦ Π. Ραζῆ ὁλοφυρομένη καὶ ὑβρίζουσα τὸν ἄγριον διδάσκαλον. Η εὐγενῆς κυρία Χ. Φ. σύζυγος ἀγιωτέρου ὑπαλλήλου ἐν τῷ Γ' πουργείῳ τῆς Δημ. Επαγγείλετες, κατοικοῦσα παραπλεύρως τῷ σχολεῖῳ Ραζῆ καὶ μαθοῦσα ἐκ τοῦ παραθύρου τὰ γενόμενα διέταξε νὰ παρασχεθῶσιν ἐν τῷ σεβαστῷ οίκῳ της, εἰς τὸν ἀναίσθητον μηθητῆν ἐκ τῶν λακτισμάτων τοῦ γηραιοῦ, κατὰ τὴν «Πρωΐκην», διδασκάλου, αἱ ἀναγκαῖαι περιθάλψεις, αὐτὴ δὲ μετέβη πάρκυτε εἰς τὸ Γ' πουργεῖον καὶ φρικιῶσσα ἐξέθηκε τὰ πράγματα.

Τὸ Γ' πουργεῖον διέταξε τὴν 6 Ιουνίου τὸν γνωστὸν ἐν ταῦθα καὶ λίστην εὐπόληπτον ιατρὸν κ. Χρ. Μακλανδρίνον δπως ἐξετάσῃ τὸν παῖδα Παναγιωτόπουλον καὶ ὑποθάλη ἐκθετιν. Τί προέκυψεν ἐκ τῆς ιατρικῆς ἐξετάσεως; Τί εἰδεν